

regner jo med og har Lov til at regne med, at vi nu staaer ved Afslutningen af en Periode med ekstraordinære og midlertidige Skatter. Af de Skatter, jeg skal gennemgaa, er kun Arveafgiften tænkt som en permanent Skat, alle de andre er ekstraordinære midlertidige Skatter. Og der har været en fuldstændig, og jeg tør sige: glædelig Enighed i Udvalget om den Udtalelse, som findes i Betænkningen om, at Partiernes Stilling til disse forskellige Skatter paa ingen Maade foregriber deres principielle Opfattelse af nogen Skatteart, naar Rigsdagen ved normale Tidens Genindtræden skal befatte sig med den Revision af hele Skattesystemet, som jo maa komme, men som med alles Billigelse under Krigen har været udsendt.

Foruden den egentlige Debat om de forelagte Skatter har Udvalget haft Lejlighed til — det var vel sagtens væsentligt eller i alt Fald delvis opstaaet gennem den Betænelighed, der var ved Formueforøgelssindkomstskatten; men for øvrigt viste det sig under Drøftelsen, at Tanken egentlig var opstaaet paa flere Steder uafhængigt af hinanden og uafhængigt af Formueforøgelssindkomstskatten — Udvalget har altsaa haft Lejlighed til at drøfte den almindelige Formueforøgelsskat, om hvilken Betænkningen taler, en Formueforøgelsskat, hvis Betydning i Skattesystemet vil afhænge af de Satser, man sætter for den — og saa langt som til at debattere Satserne er Udvalget overhovedet ikke naaet —, men hvis Betydning i øvrigt vilde være, at den med et stort Beløb en Gang for alle likviderede Krigssituationen. Fra Venstre og det konservative Folkepartis Side er om en saadan Likvidationsskat bemærket, foruden den almindelige Sympati, som fandtes for den i Udvalget, at Venstre — og dertil sluttede det konservative Folkeparti sig — gik ud fra, at et saadant betydeligt Beløb ikke skulde gaa ind i Statskassen jævnsides med de andre Indtægter, men at der over dette Beløb kun kunde disponeres ved særlig Lov og til Foranstaltninger — for at bruge Partiernes egne Udtryk fra Betænkningen — „med særlig Lovhjemmel, til Afbetaling af Statsgælden eller til Kapitaludgifter af en saadan Størrelse og Karakter, at Midlerne til dem ellers maatte tilvejebringes ved Laan“. Det var ikke de Radikales og Socialdemokraternes Udgangspunkt, men vi naaede jo ikke at toppes om det Spørgsmaal, da overhovedet Sagen for denne Gang standsedes efter det første rent foreløbige Samraad, vi

havde med den højtærede Finansminister. Finansministeren meddelte, at Sympatien for Formueforøgelsskatten ogsaa fandtes hos ham, at Tanken ogsaa havde været oppe, men at det ikke formentes at være Tidspunktet til i Øjeblikket at indføre en saadan Likvidationsskat af adskillige Grunde, som dels vedrører den almindelige Situation, men dels ogsaa og særlig vedrører dette, at Ministeren mener endnu en Gang at burde staa fast paa Merindkomstskatten. Og der var fra alle Sider saavel som fra Ministerens Side fuldstændig Klarhed over, at sammen med Merindkomstskatten kunde den almindelige Formueforøgelsskat ikke tænkes gennemført. Jeg maa her indskyde, hvad jeg glemte før, at det konservative Folkeparti overhovedet havde taget den Reservation overfor den almindelige Formueforøgelsskat, at den ikke maatte ramme saadanne Formueforøgelser, som tillige var ramte af Merindkomstskatten.

Efter dette foreløbige Samraad genoptog Udvalget sine Forhandlinger om Skattekomplekset, saaledes som det var forelagt, og uden nærmere at reflektere over Muligheden for at faa den almindelige Formueforøgelsskat enten ved Siden af eller i Stedet for og indstiller nu altsaa bl. a. denne Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten, som er den første af de Love, jeg nu skal gaa over til at omtale i Enkeltheder, til uforandret Vedtagelse. Den er væsentlig enslydende med den nugældende Indkomstskattelov. Ganske særlig skal jeg gøre opmærksom paa, at den fastholder og gentager den Forbindelse, der er mellem Merindkomstskatten og Tillægsskatten paa Indtægt, nemlig saaledes, at den af Skatterne, som giver det mindste Udbytte, naar det udregnes, falder bort, og at den i § 14 ved Opgivelserne til Indkomstskat tillader Fradrag af Tillægsskatten, men ikke af Merindkomstskatten; og forsaavidt der har været Merindkomstskat, som faldt bort, fordi Tillægsskatten var større, kan man ikke af Tillægsskatten trække mere fra end det, som overstiger den paalignede Merindkomstskat. Det er muligt, at nogle københavnske Medlemmer af dette Ting ligesom jeg i disse Dage har faaet en Skatteblanket, paa hvilken Magistraten omhyggeligt bemærker, hvor meget af den paalignede Tillægsskat man har Lov at fradrage. Det konservative Folkepartis Mindretalsindstilling angaaende Tillægsskatten vil antagelig dette Mindretals Ordfører selv motiver. Om de to Ændringsforslag, Mindre-